

Matterhorn

Krásný. Sveřepý. Lákající. Krutý.

Symbol Švýcarska je skoro až příliš nevinne pojmenování hory, o jejímž dobytí snily generace starých alpských sportovců a dodnes statisíce turistů, kteří si ale netroufají. Dělají dobře. Výstup na Matterhorn (4477 m) je totiž horolezeckým výkonem. I když zkušený lezec může s sebou do stěny vzít právě i odvážného turistu. Stále je Matterhorn horou, kde ročně zhasnou desítky životů.

Pozor, poutníku...

Kempem v Täschu nějakých pět kilometrů pod Zermattem teče nešíroká, zato hodně živá říčka. Po tisícikilometrové téměř nonstop jízdě autem z Čech si kvůli osvěžení každý sleze natěšeně těch pár metrů po kamenech jejího koryta a namočí nohy do vody. Správce tábořiště se na tenhle moment docela těší a vždy se poušměje, když vidí, s jakým úžasným spěchem vyjede cestovatel z říčky ven. Voda pramení z ledovce a i tady v údolí má sotva stupeň dva tři nad nulou. Pod Matterhornem je ale víc věcí, které se tváří nevinne a umí přitom mnohem víc.

Aklimatizace odnaproti

Zaútočit na čtyřtisícovou obtížnou horu je dobré alespoň částečně aklimatizovaný. Starí horolezci říkají, že je dobré krátkým výletem tělo o výšce „informovat“.

Skvělá příležitost je přímo naproti od zamýšlené hory – Breithorn (3884 m) nazývaný také Malý Matterhorn. Drtivá většina lidí sem míří lanovkou, která nejméně na půl cesty každého doveze. Výťah ušetří jednak čas, jednak sílu, která je určena pro jiný vrchol.

Breithorn je ve slunci krásné místo na zemi. Jednotlivá

FOTO: IVAN VEČEL

bílá čepice tuhého firnu láká nasadit mačky, pro jistotu se navázat do lanového družstva a jít. Stoupání na vrchol není nijak extrémně exponované, ani cesta nevede přes místa s větším výskytem hnusných ledovcových pastí zvaných trhlíny. Pokud počasí vydrží, bývá to v létě na Malém Matterhornu v poledne na tričko.

Matterhorn. Výstup začíná túrou

Ať už z principu nebo kvůli penězům hodně českých lezců útočí na východní stěnu Matterhornu pěkně po svých, z malebného, ale drahého Zermattu. Ačkoliv je k dispozici na pořádný kus úvodního stoupání také lanovka, chodník vzhů-

ru k Černému jezeru (Scheerzsee – 2552 m) je hodně ušlapaný a za necelé tři hodiny sem dojde většina i s plnými batohy.

Schwarzsee je malebné pleso s kamenitými břehy a okolními stráněmi porostlými odolnou řapíkatou horskou travou. Při přiblížení se pod východní stěnu Matterhornu je černé jezero skvělým místem k odpočinkové zastávce.

Další cesta vzhůru je už méně příjemná, jde se po postranní moréně ledovce Furgg-Gletscher. V Alpách jsou i podstatně horší a nepříjemnější morénové cesty, i tak je tady nad Schwarzsee nutné už dávat pozor na nestabilní kameny a začít dbát na zdraví především kotníků.

Podél morény vede cesta ke skalní stěně Hirli. Zde začínají pravé serpentiny. Neúnavně točitá stezka – nyní už o hodně užší, než začínala nad Zermattem – vede až k chatě Hörnlihütte. Hans Dietrich tady točí pivo už osmý rok vždy od poloviny června do půlky září. „Nikdy jsem na vrcholu Matterhornu nestál. Dobře ho ale znám – z vyprávění,“ směje se za pípou. Už ale nerad mluví o desítkách těch, ke kterým ho v noci budili vyděšení lezci, kteří až sem snesli kamaráda, kterému řítící se kámen rozbil rameno nebo si pod vrcholem probodl lýtko zubem mačky.

Padesát výškových metrů pod Hörnlihütte je nepříliš nakloněné suťoviště. Tady si obvykle stavějí stany ti, kteří chtějí Matterhorn zdolat „čistě“. Anebo ti, kterým je pár desítek švýcarských franků za nocleh na chatě moc.

Začíná to v noci

Den D nebo také vrcholový den začíná v noci. Vstát ve dvě nebo ve tři hodiny ráno je na místě. Snídaně, oblékání, kontrola výstroje zabere třeba i hodinu. I tak jsou k vidění ve tmě tušené stěny světlé píďalky družstev. Na rozdíl od ledovcových túr, kdy je k sobě navázáno třeba i deset lidí, tady se chodí po dvou. Důvod je jasný: není tu ledovec a místy se polezu skály. A tam, pokud by jeden spadl, tak spíš ohrozí stržením dolů ostatní, než že by ho druhí zachytili. Ve dvojici je na exponovanějších místech jednodušší a hlavně účinnější jištění.

Ještě potmě přicházejí lezci po celkem pěkném chodníku od Hörnlihütte po hřebenu k nástupu do stěny severovýchodního hřebene. Hned u nástupu, který od prvního kroku →